

Отже, розглянуто основні поняття та терміни документаційного забезпечення, які становлять основу для подальшої автоматизації документообігу зі складною організаційною структурою. Значення вище зазначених термінів дає можливість охарактеризувати подальше дослідження документаційного забезпечення технологічного процесу виробництва та реалізації продукції на досліджуваному підприємстві.

Список використаних інформаційних джерел

1. Про затвердження Інструкції про порядок витребування документів соціально-правового характеру для громадян України, іноземців та осіб без громадянства [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства юстиції України, Міністерства закордонних справ України 21.09.2015 № 1786/5/272. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1117-15#n124> (дата звернення: 10.03.2021).
2. Беспяньська Г. П. Діловодство [Електронний ресурс] : навч. посіб. для дистанц. навч. / Г. П. Беспяньська. - Київ : Університет «Україна», 2005. - 418 с.
3. Бибик С. В. Ділові документи та правові папери: листи, протоколи, заяви, договори угоди / С. В. Бибик, Г. О. Сюта. - Харків : Фолио, 2005. - 491 с.
4. Блощинська В. П. Сучасне діловодство : навч. посіб. / В. П. Блощинська. - Київ : Центр навч. л-ри, 2005. - 319 с.

СУЧАСНІ МУЗЕЇ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Т. В. Козоріз, студентка спеціальності «Інформаційна бібліотечна та архівна справа», група ДІД б-31

Т. М. Білоусько, науковий керівник, к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Сучасний світ досягнув надзвичайно великого прогресу у руслі комунікації за кілька останніх десятиліть. Статистика на 2020 рік вказує, що з березня по грудень у всьому світі надсилаються 5,3 більйонів повідомлень, зафіксовано 2,225 більйонів веб-сайтів, кількість користувачів Інтернету сягає 7,851 більйонів людей [1].

Глобальна мережа Інтернет стала великим прискорювачем суспільних інновацій. Люди купують, працюють, спілкуються, проводять своє дозвілля в Інтернеті. Масштабних змін зазнають

усі суспільні галузі, серед них також історико-культурний та дозвіллевий сектори.

Чимало дослідників у Європі займаються вивченням не просто питань використання цифрових технологій для залучення ширшого кола відвідувачів у музеї, пошуками нових форм та методів роботи з аудиторією, а й прогнозуванням, моделюванням ймовірнісних моделей векторів розвитку цієї галузі, передбаченням викликів та шляхів їх нейтралізації. В Україні, яка, на жаль, наразі сама не імпортує масштабно своїх знань закордон, а здебільшого акцентує кращі напрацювання зарубіжних колег, спостерігається, в основному зацікавлення до методів імплементації інтерактивної цифрової складової у музейну діяльність. Більшість європейських музеїв зараз використовують віртуальну реальність у своїй діяльності, обов'язковими атрибутами більшості інтерактивних гаджетів-гідів є квести, вікторини, пазли, програми і додатки, що надають доступ до спілкування та інтерпретації надбання на тематичних форумах та інші.

Голограми історичних персонажів, використання 3-D технологій, ігор, так звана «геймефікація історії» дає можливість людям взаємодіяти з експозицією у такий спосіб, який був неможливим кілька років тому. Під час прогулянок по музею або галереях часто поруч є QR-коди, які під час сканування надсилають на ваш телефон або планшет більш поглиблену інформацію про окремий експонат. Самостійні тури тепер можна завантажити в Інтернеті та транслювати на персональні мобільні пристрої, позбавляючи потреби в орендованих аудіодоріжках. Цей перехід до більш індивідуального досвіду, крім пасивного отримання кураторської інформації, є наступним кордоном, який долають сучасні музеї. Активно практикується розробка віртуальних турів, це можна зустріти також і на сайтах багатьох львівських музеїв. Широкі можливості у цьому сенсі надає платформа Google Art&Culture - дозволяє створювати власні колекції, здійснювати віртуальні екскурсії по музею, переглядати детально твори мистецтва та культури [2].

Чудовий інтерфейс проекту пропонує багато опцій - вибір колекцій, локації та пошук об'єктів культурної спадщини за нею. Чимало музеїв долучилися до глобального руху відкриття фондів, даючи необмежений доступ до своїх фотографій, архівів та баз даних. Цифрові технології - це чудовий спосіб перетворити музейний досвід з пасивного на інтерактивний, на щось

справді привабливе та освітнє, навіть для молодшої аудиторії, яка інакше залишається зацікавленою лише своїми смартфонами. Проте прогрес цих напрямків зустрічає наступні виклики: по-перше, гаджети та технології швидко стають застарілими.

Програми, додатки, які використовують музеї, потрібно постійно оновлювати, в таких умовах надзвичайно важливою ланкою в комунікації музей-відвідувачі стає сайт закладу або соціальні мережі. Це одне із великих проблем сучасного мистецтва: дотепер традиційні засоби, такі як пояснювальні тексти під експонатами та інші намагалися пояснити відвідувачам творчість художника, його особисту ідею мистецтва, ідеї, що склалися у творі. Тепер же справжньою проблемою є передача цієї інформації найбільш інтуїтивно зрозумілими та прийнятливими способами, які дозволяють розвивати цифрові технології [3]. Користувачі - вже не просто споживачі культурних продуктів, а вони стають активними суб'єктами контенту та передачі інформації.

Список використаних інформаційних джерел

1. Internet usage statistics. The Internet Big Picture. World Internet Users and 2018 Population Stats. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.internetworldstats.com/stats.htm> (дата звернення: 20.03.2021). - Назва з екрана.
2. Google Arts&Culture [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://artsandculture.google.com/> (дата звернення: 22.03.2021). - Назва з екрана.
3. Сосновська Т. Недремне око інтернету [Електронний ресурс] / Т. Сосновська. - Режим доступу: <http://prostir.museum/ua/post/32090> (дата звернення: 21.03.2021). - Назва з екрана.

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ АРХІВНИХ ДОВІДОК ПРО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДІ ОСВІТИ

А. С. Линник, студентка спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», група ДІД б-31

О. А. Двірня, науковий керівник, к. ф.-м. н., ст. викладач кафедри менеджменту Вищого навчального закладу Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Наш час характерний значною мобільністю. Часто особливо молоді люди намагаються знайти себе, реалізуватися як професіонал за здобутою спеціальністю. Якщо раніше достатньо було